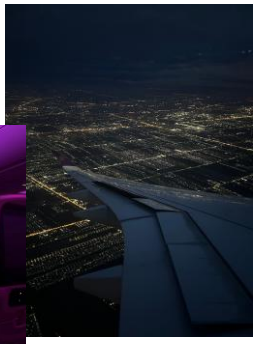
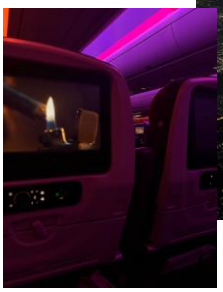
To måneder i Australia på egen hånd

I løpet av to måneder i Australia fikk jeg oppleve en helt annen hverdag enn den jeg er vant til hjemme i Norge. Da jeg gikk mitt tredje og siste år på Skjetlein, var jeg usikker på hva jeg skulle gjøre videre. Da jeg fikk tilbud om å dra på utveksling gjennom Erasmus, takket jeg derfor ja med en gang. Det som startet som en mulighet til å lære mer om landbruk i et annet land, endte opp med å bli en reise fylt med opplevelser, nye venner og minner for livet.

Etter en litt humpete reise med kansellerte fly og ombookinger kom jeg meg omsider frem til Australia. Reisen jeg hadde tenkt på og forberedt meg til i nærmere et halvt år, var plutselig blitt virkelighet. De neste to månedene skulle jeg klare meg helt på egen hånd. Det var en spesiell følelse å være så langt hjemmefra. Den første hele dagen brukte jeg på å utforske storbyen Sydney. Dagen besto blant annet av en tur gjennom Royal Botanic Garden og forbi operahuset, et besøk på Australian Museum og litt shopping. Ettersom jeg var usikker på hvor mye tid jeg kom til å få i byen senere, ville jeg benytte anledningen til å oppleve så mye som mulig.

Videre gikk turen til den første gården jeg skulle oppholde meg på. Den lå i en liten by som heter Mudgee, rundt fire til fem timer unna Sydney med tog. Selv etter å ha tatt feil togrute kom jeg frem i tide og i god behold. Gården ble drevet av Billie og Michael, som sammen hadde tre barn. «Dry Creek Farm» lå langt ute på landet og drev hovedsakelig med oppdrett og slakt av geit. I tillegg hadde de kyr, høns, ender og hunder. Her tilbrakte jeg omtrent tre uker og hjalp til med alt fra fôring av dyr og forflytning av geiter og kyr til flising av trær. Selv om mye av dagen gikk med til arbeid, passet de alltid på at vi hadde det hyggelig, og at jeg fikk oppleve så mye som mulig. Vi spilte ofte kort på kveldene, og jeg fikk bli med på byturer, fjellturer, klatring og

blinkskyting. Jeg kunne ikke ha ønsket meg en finere start på turen. Derfor var det trist å dra videre, samtidig som jeg var spent på hva som ventet.

Den andre gården lå et lite stykke unna Lithgow og drev med hesteoppdrett. Her var det Sharron som hadde ansvaret for gården. I tillegg til hestene hadde hun både kyr, lamaer, høner, katter og hunder. Sammenlignet med den første gården var denne mer moderne og lå på et mindre areal. Her hadde jeg også i større grad faste rutiner og bestemte arbeidsoppgaver. Dagene besto blant annet av å fôre dyrene morgen og kveld, hente egg fra hønene og møkke hos hestene. Området var utrolig fint, men det var mindre å oppleve utenom gårdsarbeidet enn på den første gården.

Ingen av gårdene jeg besøkte drev i stor skala, men jeg fikk likevel inntrykk av at mindre gårdsbruk var ganske vanlig. Mange valgte å drive i mindre skala fordi det var slik de trivdes best med å arbeide, og fordi det ga dem mulighet til å forsørge seg selv og familien. Et tema det ble snakket mye om i Australia, var tørke. Dette kunne føre til dårlig gressvekst og dermed mindre tilgang på fôr til dyrene. I verste fall kunne tørken også bidra til skogbranner. Jeg fikk også inntrykk av at det var færre reguleringer knyttet til dyrehold og gårdsdrift enn det jeg er vant til fra Norge, selv om jeg ikke opplevde at dyrene ble behandlet dårligere. Arbeidsoppgavene var også mindre rutinepregede enn hjemme. De trengte ikke nødvendigvis å utføres på bestemte tidspunkter, men ble heller

gjort når det passet. Dette kan også ha sammenheng med at begge gårdene var forholdsvis små.

Mellom de to gårdsoppholdene og den siste uken før jeg dro hjem hadde jeg omtrent to uker i Sydney til sammen. Der valgte jeg å bo på et hostel, både for å spare penger og fordi jeg trives med å møte nye mennesker. Dagene i Sydney var innholdsrike, og jeg fikk besøkt flere strender, utforsket butikker og opplevd ulike attraksjoner i byen. Jeg hadde også muligheten til å trekke meg tilbake og slappe av når jeg ønsket det, men mesteparten av tiden var jeg på farten, enten alene eller sammen med andre reisende jeg møtte og ble kjent med.

Jeg sitter igjen med en enorm takknemlighet for å ha fått muligheten til å dra på denne turen. Det har vært lærerikt å få et innblikk i hvordan landbruket fungerer på andre siden av verden, men også å oppleve en helt annen hverdag og bli kjent med mennesker jeg ellers aldri ville møtt. Jeg har fått utfordret meg selv, blitt mer selvstendig og fått oppleve hvor mye man faktisk kan få ut av å reise alene. Det å møte mennesker med andre bakgrunner og erfaringer har også gitt meg nye perspektiver på både hverdagen og mulighetene man har videre i livet. Jeg kommer til å se tilbake på denne turen med mange gode minner, og er spesielt takknemlig for hvor godt jeg ble tatt imot på begge gårdene.

Det å tilbringe to måneder alene i Australia er noe av det skumleste jeg har gjort. Samtidig er det noe av det kuleste og morsomste jeg har opplevd. Jeg vil absolutt anbefale andre å dra på en slik reise hvis de får muligheten. Man lærer seg å håndtere utfordringer som dukker opp, og innser at det meste ordner seg til slutt. Selv om noe føles skummelt, betyr ikke det at man ikke er klar for å prøve.